

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2018. évi április hó 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság a költségvetési csalás bűntette miatt **vádolt** ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 23.B.31/2017/10. számú ítéletét megváltoztatja és a vádlott büntetését 3 (három) év szabadságvesztésre és 3 (három) év közügyektől eltiltásra súlyosbítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére a büntetés súlyosbítása érdekében, a vádlott felmentésért, míg védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyészi fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta, és a törvényi minimumot meghaladó, de a középértéket el nem érő szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

A védő perbeszédében vagylagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére is indítványt tett.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot – a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 348.§ (1) bekezdése alapján – az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást mentesnek találta a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az hiánytalan, teljeskörűen felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz. A bizonyítási eljárást az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le és indokolási kötelezettségének is alapvetően eleget tett.

Az ügy sajátossága volt, hogy az abban érintett személyek közül tanú 3, tanú 2, S. Z. és P. M. cselekményét a Kaposvári Törvényszék a 2015. február 26-án kelt 15.B.105/2014/105. számú és a Pécsi Ítéltábla Bf.II.33/2015/14. számú határozatával 2015. október 16-án jogerőre emelkedett ítéletével már elbírálta, és e személyek büntetőjogi felelősségét megállapítva velük szemben büntetést szabott ki.

A korábbi eljárás keretében tisztázódott, hogy a településre tervezett beruházás tényleges megvalósítását célzó tevékenységre valójában nem került sor. Ami történt, az valójában csak az állami támogatást odaítélő államigazgatási szerv megtévesztésére irányult. Ennek körébe tartozott többek között egyi székhelyű, tényleges tevékenységet nem végző, egy azóta elhunyt hajléktalan személy által ügyvezetett gazdasági társaság létrehozása, illetőleg a projekthez szükséges gépek beszerzésére vonatkozó, valótlan tartalmú számlák és egyéb iratok elkészítése, illetve felhasználása.

Amint arra a korábban eljáró bíróságok is utaltak, a kedvezményezettek a hatósági szerződésben arra vállaltak kötelezettséget, hogy a pályázat keretében támogatott beruházást a 2012. évi június hó 1. napján megkezdik és a 2012. évi november hó 30. napjáig befejezik. Ez azonban nyilvánvalóan nem történt meg, de teljes egészében hiányoztak a megvalósulás objektív feltételei is, amivel az érintett személyek is tisztában voltak. Rögzítették a bíróságok azt is, hogy még a pályázati összeg odaítélését követően, az ellenőrzések során is az államigazgatási szerv megtévesztésére irányuló, rosszhiszemű magatartást tanúsítottak.

A jelen eljárás feladata azonban az volt, hogy az akkor ismeretlen helyen tartózkodó vádlottnak az eseményekben játszott szerepét feltárja, illetve ehhez kapcsolódóan büntetőjogi felelősségét elbírálja.

Áttekintve az elsőfokú bíróság indokolását – annak megismétlése nélkül – leghangsúlyosabban arra szükséges utalni, hogy a vádlott cselekvőségére vonatkozó tényekkel kapcsolatos bizonyítékok egybehangzóak voltak.

Azi találkozón való részvételét maga sem vitatta és az ott jelenlévő további személyek is ilyen tartalmú vallomást tettek. Nem volt vitatott a 47.350.000 forintos azonnali beszédési megbízásra adott felhatalmazása sem, amely banki okiratokkal is alátámasztható volt. Hasonlóképpen nem volt vitatott szerepe a gépek vételára kiegyenlítésének látszatát kelteni hivatott pénzek „vándoroltatásában”, ugyanannak az összegnek a befizetése, átutalása, felvétele, majd ismételt befizetése során kifejtett tevékenysége.

Komoly terhelő bizonyíték volt továbbá tanú 2tanúvallomása, aki a korábbi ügy terhelteként a hatóságokkal együttműködött, saját magára és vádlott-társaira is terhelő előadást tett.

Az elsőfokú bíróság az eljárási törvény által biztosított lehetőségek keretei között elébe tárta a korábbi ügyben tanúként, illetőleg gyanúsítottként, valamint vádlottként tett vallomásait, illetőleg ezeket a bizonyítás anyagává tette. Bár az elsőfokú bíróság előtt a vádlott szerepét jól érzékelhetően már némileg kedvezőbb színben igyekezett feltüntetni, a vádlott és a többi közreműködő rosszhiszeműségére vonatkozó kijelentéseit továbbra is fenntartotta.

Hangsúlyozni szükséges, hogy a vádlott büntetőjogi felelőssége nem azon alapul, hogy a projektet ő kezdeményezte volna. Vád tárgyává tett cselekvőségének lényege, hogy tevékenységét azt követően is folytatta, miután felismerte: a résztvevők célja már pusztán a 180.700.000 forintos állami támogatás jogellenes megszerzésére irányul.

Mindezekre figyelemmel semmiféle jelentősége nincsen annak, hogy voltak, illetve lettek volna olyan tényleges gazdasági tevékenységet végző vállalkozások, melyektől – erre irányuló valós szándék esetén – a projekt megvalósításához szükséges gépeket be lehetett volna szerezni.

Következésképpen az ennek igazolására irányuló bizonyítási cselekmények elvégzése is indokolatlan lett volna.

Ezért a másodfokú bíróság az ítélet hatályon kívül helyezését célzó védői indítványt nem találta alaposnak. A megalapozott tényállás a Be.351.§ (1) bekezdése folytán irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére. Nem megalapozottak tehát a felmentést célzó fellebbezések sem.

A cselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak. Így helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés kedvezőbb volta miatt a vádlott cselekményeit – figyelemmel a Btk.2.§-ában megfogalmazott jogelvre – az elbíráláskor hatályban lévő büntető törvény szerint bírálta el (4/2013. BK vélemény).

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel. A másodfokú bíróság azonban mellőzte az enyhítő körülmények köréből a részbeni ténybeli beismerő vallomásra történő utalást.

Az irányadó bírói gyakorlat szerint a bűnösség elismerésével nem párosuló ténybeli beismerő vallomás akkor értékelhető enyhítő körülményként, ha az teljes körű. Jelen esetben ez nem volt megállapítható. A vádlott beismerése ugyanis csak olyan körülményekre vonatkozott, amelyek a vallomásától függetlenül, nagyrészt objektív bizonyítékok alapján egyébként is a hatóság rendelkezésére álltak.

Az egyéb vonatkozásban helyesen feltárt bűnösségi körülményeket azonban az elsőfokú bíróság nem a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte.

A bűncselekménynek az elkövetési érték nagyságában megnyilvánuló tárgyi súlyára és az eljárás hatálya alatti elkövetésre figyelemmel – szem előtt tartva a terhelt-társaival szemben kiszabott jogkövetkezmények tartamát is – a másodfokú bíróság úgy látta, hogy a vádlott terhére az ügyész által bejelentett fellebbezés megalapozott volt.

Következésképpen a védő által a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezés sem vezetett eredményre.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján a büntetőjogi jogkövetkezményekre vonatkozó részében megváltoztatta és a vádlott büntetését 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra súlyosbította.

Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Pécs, 2018. április 20.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró,

Dr. Túri Tamás s.k. bíró

A Kaposvár i Törvényszék 23.B.31/2017/10. számú ítélete a Pécsi Ítélőtábla Bf.II.24/2017/7. számú ítélete folytán – az abban írt változtatással – a 2018. évi április hó 20. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Krémer László s.k.
a tanács elnöke

tisztviselő